

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **T. T. L.**, narozená dne X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Dvořákem
sídlem Vinohradská 1233/22, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, IČO 00007064
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 6. 2019 č. j. MV-72430-8/SO-2019

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 27. 6. 2019, č. j. MV-72430-8/SO-2019, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, a to ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně, Mgr. Petra Dvořáka, advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový správní orgán“) ze dne 20. 2. 2019, č. j. OAM-73-9/ZR-2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla podle § 77 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žalobkyni zrušena platnost povolení k trvalému pobytu a zároveň podle § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena lhůta 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k vycestování z území České republiky.

II. Rozhodnutí žalované (napadené rozhodnutí)

2. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyšla z následujících zjištění. Dne 14. 1. 2019 bylo s žalobkyní z moci úřední zahájeno řízení o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Prvostupňový správní orgán za účelem ověření rodného listu, který žalobkyně předložila v řízení o její žádosti o povolení k trvalému pobytu ze dne 20. 8. 2004, sp. zn. SCPP-00355/PL-VI-CI-2014, získal, prostřednictvím Velvyslanectví České republiky, sdělení Lidového výboru obce Dien Yen ze dne 5. 11. 2018, dle jehož obsahu razítko na rodném listě není razítkem Lidového výboru této obce. Osoba uvedená v rodném listě označená jako předseda Lidového výboru této obce dle sdělení až doposud po veškerá funkční období v oblasti nikdy tuto funkci nevykonávala. Dále bylo v poskytnutých informacích uvedeno, že v oblasti není nikdo jménem žalobkyně, s datem jejího narození, kdo by nosil příjmení její matky. Prvostupňový správní orgán na základě výše uvedeného zjištění shledal, že došlo k naplnění důvodů pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobkyně získala povolení k trvalému pobytu na základě náležitosti žádosti (tj. rodného listu) neodpovídající skutečnosti.
3. Žalobkyně v odvolacích námitkách uvedla, že prvostupňový správní orgán vycházel z nesprávně zjištěného stavu věcí. Žalobkyni nebyl poskytnut dostatek času pro předložení důkazů v prvostupňovém řízení, když nebylo vyhověno její žádosti o přerušení řízení. Žalobkyně v odvolacím řízení doložila, že dříve doložený rodný list nebyl nijak pozměněn a v něm zachycené údaje odpovídají skutečnosti. Žalobkyně rovněž namítala, že prvostupňový správní orgán nedostatečně přihlédl k přiměřenosti dopadu zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu do jejího rodinného a soukromého života, neboť pobývá na území České republiky 15 let, má zde manžela a dvě děti a návrat do země původu by jí a rodině způsobil nepřiměřenou újmu.
4. Žalovaná odvolání posoudila jako nedůvodné. Dle žalované bylo prokázáno, že rodný list žalobkyně obsahuje podstatné údaje, jež neodpovídají skutečnosti, tudíž bylo zbytečné se zabývat listinami předloženými žalobkyní, resp. vést další dokazování, když předložené písemnosti nemohly zvrátit nic na shledání zákonného důvodu pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu tak, jak rozhodl prvostupňový správní orgán. Žalobkyně měla více než 5 týdnů k zaslání návrhu na provedení důkazu, tudíž měla dostatečný prostor pro uplatňování svých práv a přerušení řízení by akorát představovalo nedůvodný průtah, který není ve veřejném zájmu české společnosti. Prvostupňový správní orgán dle § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců neměl povinnost posuzovat dopad napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života. Test proporcionality byl zákonodárcem proveden již při přijímání zákonné úpravy. Z uvedených důvodů žalovaná rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

5. Žalobkyně v podané žalobě namítala porušení správního řádu a nevypořádání jejích odvolacích námitek. Poukázala na otázku přiměřenosti napadeného rozhodnutí, respektive rozporu s mezinárodněprávními závazky České republiky, pokud jde o zrušení povolení k pobytu v situaci žalobkyně jakožto matky dvou nezletilých dětí, narozených na území České republiky. Žalobkyně namítla, že nebyl dán důvod pro zrušení jejího povolení k pobytu. Údaje uvedené v rodném listě jsou dle žalobkyně přesné. Razítko pochází z Hanoje a podepsal jej příslušný matriční úředník. Nejedná se o originál, ale o opis. Ve Vietnamské socialistické republice mohou být matriční doklady vydány i dle obce trvalého bydliště některého z rodičů. Otec žalobkyně měl trvalé bydliště v X, tedy zde mu byl vystaven opis rodného listu. Pracovník matričního úřadu v Hanoji připojil své jméno a příjmení. Odkaz na úřad a předsedu Lidového výboru obce Dien Yen jsou předtištěnými údaji a příslušný pracovník jej nemůže změnit. Pracovník tedy vytiskne opis rodného listu a na potvrzení pravosti připojí své jméno a otisk razítka svého úřadu, razítko a podpis jsou pracovníka, který vydává opis. Údaje v rodném listu odpovídají skutečnosti. Stejně tak odpovídá skutečnosti i razítko a jméno osoby a orgánu, kde byl opis vydán.
6. Dle žalobkyně byla porušena ustanovení o dokazování před správním orgánem, mj. když v rozporu s § 53 odst. 6 správního řádu nebyla za přítomnosti žalobkyně přečtena důkazní listina, která vychází z vyjádření vietnamských úřadů. Nebylo provedeno ústní jednání a o jednání mimo ústní jednání nebyla žalobkyně vyrozuměna. Žalovaná se nevypořádala s neprovedením výslechu žalobkyně a jejích rodinných příslušníků a ignorovala zásadu přiměřenosti dle § 2 odst. 4 správního řádu. Žalobkyně má na území České republiky rodinné a soukromé vazby, které rozhodnutí zpřetrhá. Žalovaná se měla primárně řídit hledisky dle § 174a zákona o pobytu cizinců a faktory, které dle rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 8 As 68/2012-39, mají být v cizineckých věcech brány v potaz. V této souvislosti zdůraznila, že přezkum rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu je z povahy věci intenzivnější než přezkum rozhodnutí o neudělení povolení k pobytu či ke vstupu na území. Jde o daleko závažnější dopad do práv jednotlivce, u kterého je třeba dle judikatury Ústavního soudu České republiky, Nejvyššího správního soudu i Evropského soudu pro lidská práva zvažovat řadu, i jimi judikovaných faktorů, a rozsah, v jakém by byl soukromý/rodinný život cizince narušen. Od tvrzeného porušení zákona, které žalobkyně odmítá, uplynulo již téměř 15 let a žalobkyně po celou dobu na území České republiky žije spořádaným životem a nikdy se nedopustila žádného porušení zákona.
7. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že se ztotožňuje se skutkovými zjištěními i právní kvalifikací prvostupňového správního orgánu. Uvedla, že napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí byly vydány v souladu se správním řádem. Podanou žalobu považuje za účelovou. Žalobkyně, ač byla seznámena s názorem správního orgánu, že jí předložený rodný list nemohl být oficiálně žádným způsobem nikdy vydán, neuplatnila žádnou protiargumentaci v odvolání a takto argumentovala až v žalobě. Žalovaná má za to, že v řízení bylo na základě odpovědi Lidového výboru obce Dien Yen prokázáno, že rodný list je podepsán osobou, která nikdy nevykonávala funkci předsedy v dané obci, tudíž údaje neodpovídají skutečnosti. Skutečnost, že správní orgán 1. stupně nepřčetl

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

sdělení Lidového výboru obce Dien Yen postupem podle § 53 odst. 6 správního řádu, neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, žalovaná neshledala skutečnosti, které by svědčily o tom, že by uvedená listina, kterou ministerstvo získalo úředním postupem od orgánu Vietnamské socialistické republiky, byla získána nezákonným způsobem.

9. Prvostupňový správní orgán dle § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců a judikatury (např. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, č. j. 9 Azs 218/2015-51) neměl povinnost posuzovat dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Test proporcionality byl zákonodárcem proveden již při přijímání zákonné úpravy. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2015, č. j. 1 Azs 224/2014-35, povinnost posoudit přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince nelze vztahovat na všechna rozhodnutí, ale pouze na rozhodnutí, u kterých je tato povinnost výslovně stanovena zákonem a nikdo nemůže těžit ze svého nečestného jednání.
10. Z uvedených důvodů žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze nejprve usnesením ze dne 6. 8. 2019, č. j. 9 A 88/2019-35, žalobě přiznal odkladný účinek, vycházejí ze skutečnosti, že žalobkyně má na území České republiky, kde pobývá již od roku 2004 a s manželem vychovává dvě nezletilé děti, natolik silné soukromé a rodinné území, že by její individuální, izolovaný odchod od rodiny a rozběhlého léčení do země původu znamenal pro ni i její rodinu nepřiměřenou újmu.
12. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, dle § 65 a násl. s. ř. s., v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Žaloba je důvodná.

13. Podle § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže cizinci byl trvalý pobyt povolen na základě předložených padělaných anebo pozměněných náležitostí nebo náležitostí, v nichž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídají skutečnosti.
14. Důvody zrušení napadeného rozhodnutí spočívají v jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, v tom, základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spise, a že došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, když žalobkyni nebyl dán jí požadovaný prostor k prověření a vysvětlení odlišností v rodném listě předloženém v původním řízení.
15. Soud zjistil ze spisu následující podstatné skutečnosti pro rozhodnutí ve věci.
16. Žalobkyně pochází z Vietnamu, na území České republiky pobývá už od roku 2004 a hovoří česky. Ve společné domácnosti s manželem v České republice vychovává dvě děti, které se jim zde narodily v letech 2013 a 2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

17. Dne 14. 1. 2019 bylo s žalobkyní z moci úřední zahájeno řízení o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Prvostupňový správní orgán za účelem ověření rodného listu, který žalobkyně předložila v řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu ze dne 20. 8. 2004, sp. zn. SCPP-00355/PL-VI-CI-2014, získal, prostřednictvím Velvyslanectví České republiky, sdělení Lidového výboru obce Dien Yen, dle jehož obsahu razítko na rodném listě není razítkem Lidového výboru této obce. Osoba uvedená v rodném listě označená jako předseda Lidového výboru této obce dle sdělení až doposud po veškerá funkční období nebyla v oblasti nikdy předsedou nebo místopředsedou Lidového výboru této obce. Dále bylo v poskytnutých informacích uvedeno, že v oblasti není nikdo jménem žalobkyně, s datem jejího narození, kdo by nosil příjmení její matky.
18. Dne 21. 1. 2019 podala žalobkyně žádost o nahlížení do spisového materiálu. Dne 23. 1. 2019 si žalobkyně převzala vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dne 31. 1. 2019 si žalobkyně prostřednictvím svého zmocněného zástupce seznámila s podklady pro vydání rozhodnutí a nahlédla do spisového materiálu a poté v protokolu požádala o poskytnutí lhůty 15 dnů k písemnému vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí.
19. Prvostupňový správní orgán následně obdržel návrh žalobkyně na přerušení řízení dle § 64 odst. 3 správního řádu ve věci řízení o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, odůvodněný obtížností komunikace s úřady její země původu a snaze se spojit s místním úřadem v domovské vlasti, a vyvrátit tak zjištění prvostupňového správního orgánu. Dne 19. 2. 2019 prvostupňový správní orgán vydal usnesení, kterým rozhodl tak, že se řízení nepřerušuje, neboť dle jeho názoru není ve veřejném zájmu, aby žalobkyni zůstávalo povolení k trvalému pobytu, a navíc žalobkyně měla dostatečně dlouhou dobu k tomu, aby do spisu doložila své vyjádření, případně spis doplnila.
20. Dne 21. 2. 2019 vydal prvostupňový správní orgán prvostupňové rozhodnutí, neboť shledal, že došlo k naplnění důvodů pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, když žalobkyně získala povolení k trvalému pobytu na základě náležitostí rodného listu, které neodpovídaly skutečnosti.
21. S doplněním odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně předložila žádost o potvrzení adresované orgánu obce Dien Yen o potvrzení kopie rodného listu, na níž bylo dne 18. 2. 2019 odpovězeno potvrzením, že žalobkyně je dcerou občanky obce Dien Yen jménem T. T. L. s datem narození žalobkyně v r. X. Současně předložila výpis ze svého rodného listu ze dne 12. 2. 2019 – kopii s uvedením údajů o žalobkyni a o matce a otci s uvedením čísla a data registrace rodného listu u Lidového výboru obce Dien Yen, obě listiny s tlumočnickým překladem.
22. Městský soud považoval při přezkumu napadeného rozhodnutí k námitkám žalobkyně především za klíčové posoudit, zda správní orgán 1. stupně, potažmo žalovaný, vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci ohledně údajů v rodném listu žalobkyně. Tak, aby o tomto stavu nebyly dány důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Je třeba přisvědčit žalobkyni v tom, že správní orgány nerozhodovaly o udělení pobytového oprávnění, nýbrž o zrušení platnosti povolení, dokonce k trvalému pobytu, a to po 15 letech pobytu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

žalobkyně v České republice v situaci, kdy žalobkyně na území vede rodinný život a po celou dobu nebyly pochybnosti o pravdivosti jí předložených dokladů. Byť tyto okolnosti nejsou důvodem pro nezrušení platnosti pobytu na území, byl-li by pro to prokázán zákonný důvod, jsou však důvodem, aby tento důvod byl náležitě šetřen a bez jakýchkoliv pochybností prokázán. A to nejen na základě úředního postupu spočívajícího v předávání úřední listiny, ale i za součinnosti žalobkyně, jíž se závada v rodném listu týká, případně následně i prověřením poměrů, na základě jakých jsou úřední listiny či jejich opisy v zemi původu žalobkyně vydávány či pořizovány, jak žalobkyně ostatně namítá. Nelze totiž vyloučit, že žalobkyně návrhem na přerušování řízení cílila na prověření této záležitosti u úřadu její země, neboť svůj návrh zdůvodnila i snahou spojit se s místním úřadem v její domovské zemi. Nejenže jí správní orgán v uvedeném návrhu nevyhověl dle § 64 odst. 3 správního řádu s odkazem na veřejný zájem na tom, aby řízení bylo v co možná v nejkratší době ukončeno a žalobkyni nezůstávalo povolení k trvalému pobytu, aniž by tento veřejný zájem odůvodnil, ale své usnesení o nepřerušování řízení také založil na tom, že žalobkyně měla dostatečně dlouhou dobu, aby se k věci vyjádřila. Důvod veřejného zájmu se, jak uvedl správní orgán v usnesení, odvíjí od toho, že žalobkyně *prokazatelně* do řízení o žádosti o pobyt doložila obsahově nesprávný rodný list. Tedy v tomto případě a za uvedených okolností důvod veřejného zájmu souvisí s nepochybným prokázáním, že tak žalobkyně učinila. Žalobkyně však pro účely prověření jí vytýkaného jednání právě žádala o přerušování řízení a také v odvolání proti usnesení o nepřerušování řízení ze dne 5. 3. 2019 konkrétně uvedla, že hodlá obstarat podklady, které by zpochybnilly důvodnost vedení řízení. Správní orgán 1. stupně a poté žalovaná tedy své rozhodnutí o nepřerušování řízení založily na skutečnosti, která ještě nebyla ve stadiu řízení, v němž rozhodovaly, prokazatelná a nepochybnitelná, nadto i prostor, který byl žalobkyni poskytnut se nejeví dostatečným. Řízení bylo zahájeno dne 14. 1. 2019 a 31. 1. 2019 byla žalobkyně seznámena s podklady pro rozhodnutí. Poté byla žalobkyni poskytnuta 15denní lhůta k vyjádření, která se posléze ukázal být nedostačující pro získání relevantních podkladů a zjištění úředního postupu v dané věci v zemi jejího původu. Ze spisu je zřejmé, že podklady žalobkyni obstarané a předložené v odvolacím řízení, a to kontroverzní ve vztahu ke sdělení obce Dien Yen ze dne 5. 11. 2018 či podnětu, na základě něhož bylo zahájeno řízení o zrušení povolení, byly žalobkyni doloženy v odvolacím řízení k doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2019 a jsou z data 12. 2. 2019 (výpis z rodného listu) vietnamského úřadu a ze dne 18. 2. 2019 (potvrzení obce Dien Yen k totožnosti žalobkyně a její matky, původem z obce DIEN YEN), což svědčí včetně nezbytnosti jazykového překladu, že původní časový prostor 15 dnů, bez vyhovění návrhu žalobkyně na přerušování řízení k řádnému a doložitelnému vyjádření nemohl postačovat. Ze seznámení s podklady řízení ze dne 31. 1. 2019 žalobkyně lze rovněž seznat, že žalobkyně nebyla seznámena s podnětem, na základě kterého bylo řízení zahájeno, což mohlo být indicií vedoucí k objasnění tvrzených závad v rodném listě po tak dlouhé době. Ač není vadou řízení toliko žalobkyní namítaná skutečnost, že ve věci nebylo nařízeno ústní jednání a jako důkaz při něm nebyla čtena listina, z níž správní orgán vycházel, byla v řízení porušena ustanovení o řízení zaručující žalobkyni práva podílet se svou součinností na dostatečném objasnění celé věci.

23. Na základě uvedeného má soud za to, že správní orgány obou stupňů nepostupovaly tak, aby bylo dosaženo aplikace základních zásad řízení, mezi které náleží zásada materiální pravdy, tj. zjištění skutkového stavu tak, aby o věci neexistovaly důvodné pochybnosti (§ 3 ve spojení s § 2 odst. 3 a 4 správního řádu). Žalovaný v napadeném rozhodnutí při vyloučení pochybností, vyplývajících z odpovědi – sdělení obce Dien Yen ze dne 5. 11.

2018 vycházel pouze z toho, že předmětné sdělení Lidového výboru obce Dien Yen pochází od orgánu moci veřejné ve Vietnamské socialistické republice, že tento důkaz je dostačující a především odůvodňoval, proč bylo Ministerstvo vnitra oprávněno zahájit řízení o zrušení povolení. Toto oprávnění však soud správnímu orgánu neupírá a v dané věci není podstatou pro objasnění důvodu zrušení pobytu. Podstatou je, zda žalobkyní předložený rodný list, původně k žádosti o pobyt na území České republiky v r. 2004, obsahoval jiné, nepravdivé údaje, když toto správní orgán dovodil z odlišného podpisu úřední osoby a razítka v rodném listě ve spojení se sdělením obce Dien Yen o tom, že neexistovala osoba uvedená jako představitel obce a typ razítka uvedený v rodném listě. V konfrontaci se žalobkyní v odvolání doloženými listinami žalovaná posuzovala tyto listiny v porovnání s rodným listem rovněž z hlediska razítka a odlišnosti textu, ačkoliv šlo o listiny z časového rozmezí r. 2004 (rodný list) a 2019 (potvrzení obce Dien Yen a výpis z rodného listu). Z uvedené konfrontace pak z *výpisu z rodného listu* žalovaná vyvodila, že z tohoto výpisu není zřejmé, že by obec představitele, který podepsal původní rodný list, měla a že by měla také razítko, které je na rodném listě. Informaci, že obec představitele a razítko uváděné v rodném listě neměla, však správní orgán 1. stupně původně zjistil, nikoliv z úředních listin, ale ze sdělení Lidového výboru obce Dien Yen ze dne 5. 11. 2018 a jediné této písemnosti uvěřil. Úvahy vyvozené z porovnání listin v napadeném rozhodnutí tak nejsou logické a objektivní. Není ani pravdou, jak uvádí žalovaná ve svém vyjádření k žalobě, že by žalobkyně ke zjištění správních orgánů neuplatnila žádnou protiarguemntaci a uplatnila ji až v žalobě. Žalobkyně v doplnění odvolání ze dne 8. 4. 2019 uplatnila časové námitky ohledně identifikace její osoby a její matky na území Vietnamu v čase, kdy již žije v České republice a předložila listiny, které opatřila od vietnamského úřadu a které jsou v rozporu se sdělením Lidového výboru obce DIEN YEN ze dne 5. 11. 2018. Soud také neměl z odůvodnění napadeného rozhodnutí podmínky pro to, aby přezkoumal, zda závěry žalované ohledně jediné pravosti sdělení Lidového výboru obce DIEN YEN a nepravosti rodného listu mají oporu v matriční praxi úřadů země původu žalobkyně, když žalobkyně v podané žalobě namítala i možnost způsobu vydání opisu rodného listu v místě bydliště jejího otce. Z důvodu neúplného prověření skutkového stavu věci a neposkytnutí dostatečného prostoru žalobkyni pro objasnění údajů v rodném listě, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jeho závěry nemají dostatečnou oporu ve shromážděných důkazech a nevyhověním návrhu žalobkyně na přerušení řízení vzhledem k okolnostem jejího dlouhodobého a trvalého pobytu na území České republiky došlo i k porušení ustanovení o řízení.

24. Na základě uvedeného městský soud shledal důvodnou i námitku žalobkyně, že žalovaná neposoudila přiměřenost dopadu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně dle § 174a zákona o pobytu cizinců a v souladu s kritérii, které stanovila soudní judikatura. Prvostupňový správní orgán i žalovaná zastávaly názor, že zákon o pobytu cizinců s posuzováním přiměřenosti dopadů rozhodnutí vydaného dle § 77 odst. 1 nepočítá, a tudíž jej není třeba provádět.
25. Hypotéza, že u rozhodnutí vydaných podle § 71 odst. 1 není třeba provádět test přiměřenosti dopadů rozhodnutí do života cizinců, v zásadě vychází ze závažnosti důvodů, pro které jsou rušena povolení k trvalému pobytu. Tomu je třeba přisvědčit v případě, kdy důvody ke zrušení trvalého pobytu jsou prokázány. K tomu, jak bylo soudem výše zhodnoceno, prozatím v dané věci nedošlo. Městský soud také, vycházející z délky pobytu žalobkyně na území České republiky, a soukromých a rodinných poměrů žalobkyně na

území České republiky, k jejímu návrhu přiznal žalobě odkladný účinek. Dále k pozornosti je, že ustanovení § 174a cit. zákona nelze aplikovat bez náležitého uvážení. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Azs 422/2017-29, uvedl, že skutečnost, že zákon o pobytu cizinců výslovně nepředepisuje posoudit přiměřenost dopadů rozhodnutí podle § 77 odst. 1 zákona o pobytu cizinců do rodinného a soukromého života, na rozdíl od jiných rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona, znamená pouze tolik, že zákonodárce typově vyhodnotil dopady takových rozhodnutí do soukromého a rodinného života jako nízké. Nelze ztrácet ze zřetele, že Česká republika je smluvní stranou Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jejíž čl. 8 zavazuje smluvní státy k respektu vůči soukromému a rodinnému životu každého jednotlivce. Povinnost zvážit přiměřenost dopadu každého rozhodnutí do těchto práv tedy vyplývá přímo z Úmluvy.

26. Podmínkou přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života se judikatura zabývala opakovaně, kdy stanovila řadu kritérií pro posuzování souladu zásahů do soukromého a rodinného života ve smyslu čl. 8 v cizineckých věcech. Jak shrnul rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2013, č. j. 8 As 68/2012-39, a jak také správně namítala žalobkyně ve své žalobě, v cizineckých věcech musí být brány v potaz zejména následující faktory: (1) povaha a závažnost dotčeného veřejného zájmu (např. závažnost porušení veřejného pořádku či trestného činu spáchaného cizince); (2) délka pobytu cizince v hostitelském státě; (3) doba, jež uplynula od porušení veřejného pořádku či spáchání trestného činu a chování cizince v průběhu této doby; (4) stěžovatelova rodinná situace (např. doba trvání manželství a jiné faktory vyjadřující efektivnost rodinného života páru); (5) počet nezletilých dětí a jejich věk; (6) rozsah, v jakém by byl soukromý a/nebo rodinný život cizince narušen (tj. vliv na ekonomický, osobní a rodinný život jednotlivce, včetně vlivu na ostatní rodinné příslušníky, kteří by jinak měli právo zůstat v hostitelském členském státě na základě samostatného pobytového oprávnění); (7) rozsah a intenzita vazeb na hostitelský stát (příbuzní, návštěvy, jazykové znalosti apod.); (8) imigrační historie dotčených osob (např. porušení imigračních pravidel v minulosti); a (9) věk a zdravotní stav dotčeného cizince. Nejvyšší správní soud přitom v rozsudku ze dne 6. 8. 2013, č. j. 8 As 68/2012-39, uvedl, že uvedená kritéria považuje za aplikovatelná právě i na rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu. Těmito kritérii měla tedy být poměřována přiměřenost napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně v nyní posuzované věci. Jedním z těchto kritérií je i závažnost jednání, které je důvodem pro zrušení povolení k trvalému pobytu. Nebyl-li prozatím prokázán důvod zrušení trvalého pobytu žalobkyně nade vší pochybnost, vyplývající ze spisu, je i otázka míry, a to v případě závažného jednání žalobkyně, věci posouzení v novém řízení z hlediska práv vyplývajících z čl. 8 Úmluvy.
27. Z napadeného rozhodnutí je přitom zřejmé, že žalovaná se individuální situaci žalobkyně vůbec nezabývala, vycházejí striktně z ust. § 174a ve spojení s § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tj. že zákonnou povinnost posuzovat dopad napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně v případě § 77 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nemá. Oproti tomu jen paušální závěr žalované je však ve světle shora uvedené judikatury a legislativy nepřijatelný.

28. Soud proto shledal napadené rozhodnutí také v rovině úvah o zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně naprosto nepřezkoumatelným pro nedostatek odůvodnění.

VI. Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na shora uvedené skutečnosti Městský soud v Praze napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro vady řízení, spočívající v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů, v nedostatečně zjištěném stavu věci a v porušení ustanovení o řízení a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. Učinil tak bez nařízení jednání v souladu s § 76 odst. 1 písm. a), b) a c) s. ř. s. V dalším řízení bude žalovaná vázána právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
30. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měla plný úspěch žalobkyně, a proto soud rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni do rukou jejího právního zástupce na nákladech řízení částku 9 800 Kč ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Výše nákladů řízení sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a z odměny za zastoupení advokátem v rozsahu dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) po 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a), d) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, včetně dvou režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) v celkové výši 600 Kč. Náhradu za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě soud žalobkyni nepřiznal, jelikož tento návrh byl součástí žaloby samé a nejedná se o samostatný úkon právní služby. K tomu soud dodává, že i pokud by návrh byl podán samostatně, mohlo by se jednat o účelný úkon právní služby pouze tehdy, pokud by existovaly důvody, proč nemohl být takový návrh podán přímo v žalobě, resp. současně s ní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Praha 31. ledna 2022

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.